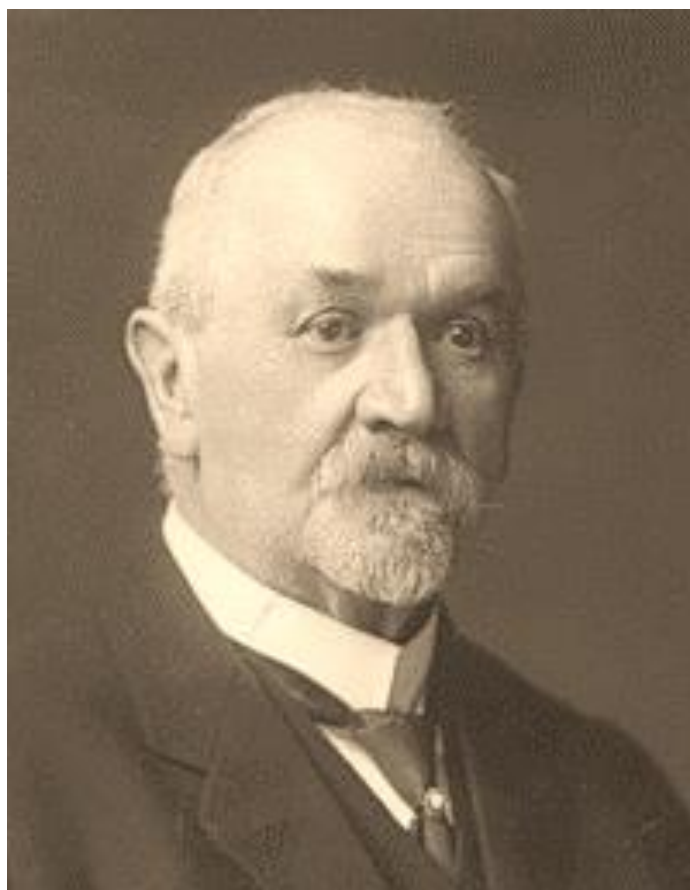

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

březen 2018

prof. Josef Thomayer

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Babka, Karel - sochař

* 24. 10. 1880 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

+ 26. 03. 1953

Místa působení: Domažlicko, Moskva (Rusko), Praha

Literatura: Knihovna Muzea Chodska., Slovník českých a slovenských výtvarných umělců: 1950-1997; I., A-Č. [Sestavil Zbyšek Malý]. 1. vyd. Ostrava: Výtvarné centrum Chagall, 1998, s. 60.

Anotace: Student profesora Stanislava Suchardy na Umělecko-průmyslové škole v Praze. Od roku 1912 činný v Moskvě, autorem řady pomníků našich legionářů na Sibiři. Od roku 1922 zaměstnán jako konzervátor Státní památkové péče v Praze. - 65. výr. *úmrťí*

Beneš, Jaroslav - lékárník

* 05. 05. 1914 - Smědčice (okr. Rokycany)

+ 30. 03. 2003 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Odešel náš zasloužilý spoluobčan. Zpravodaj Horšovského Týna, 2003, VI., č. 6, s. 10.

Anotace: Jako první poválečný lékárník vedl městskou lékárnu déle než 31 let. Narodil se na okraji rokycanského okresu v obci Smědčice. Po studiu rokycanského gymnázia studoval na Univerzitě Karlově v Praze. Odbornou praxi vykonával nejprve v Rokycanech, poté v Roudnici nad Labem. V roce 1945 přišel do H. Týna a s platností od 1. 8. 1945 byl jmenován Zemským národním výborem v Praze městským lékárníkem. Přispíval do odborných časopisů Farmaceutický obzor, Sborník příspěvků k dějinám farmacie, Lékárenské aktuality. Nejcennější prací je rukopisný sborník z roku 1981 Z historie lékáren na Domažlicku. - 15. výr. *úmrťí*

Bufka, Josef - krejčí

* 31. 03. 1903 - Chrastavice (okr. Domažlice)
+ 04. 05. 1988 - Dobřany (okr. Plzeň-jih)

Místa působení: Chrastavice (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: "Foustýnek", známý chodský krejčí a šprýmovník. Dom. deník, 12, 2003, 1. 10., č. 230, s. 12.

Anotace: Naroděn v rodině krejčího, v tradici šití chodských krojů následně pokračoval. Jeho pracovní a umělecké nadání bylo široce oceňováno daleko za hranicemi regionu. Uznání se mu dostalo od tak známých osobností, jako byli například spisovatelé Jindřich Šimon Baar, Jan František Hruška, řídící učitel Rudolf Svačina nebo etnografka dr. Marie Ulčová. Ta jeho tvorbě věnovala 2 pořady v plzeňském rozhlasu. Znamý chodský krejčí a vyšivač zemřel v květnu roku 1988 v dobřanské léčebně. - 115. výr. narození

Demolice staré nemocnice v Domažlicích

- březen 2013 - Domažlice (okr. Domažlice)

Literatura: Babor, J.: Tak šel čas v domažlické nemocnici. Týdeník Domažlicko, roč. 22, 2013, 13. 03., č. 11, s. 2, fot.

Anotace: Počátkem roku 2013 začala v Domažlicích demolice objektů staré nemocnice v centru města. Poslední zbouranou budovou byl v prvních dnech měsíce března objekt původní Všeobecné nemocnice z roku 1859, kde do prosince roku 2005 sídlilo ředitelství zdravotnického zařízení a biochemická laboratoř. K únoru roku 2018 je plocha uvolněná demolicí stále bez využití. - 5. výr. události

Dobiáš, Jaroslav - farář

* 02. 04. 1874 - Bukovka (okr. Pardubice)
+ březen 1943 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Kdyně (okr. Domažlice), Praha-Uhřetěves, USA

Literatura: (vor): Vzpomínka na J. Dobiáše. Domažlicko, 4, 1994, 16. 4., č. 24, s. 3., O. Hana: Doplňující údaje ke Kalendáriu 1998., Vorlíček, J.: Českobratrský farář Jaroslav Dobiáš. Dom. deník, 9, 2000, 17. 4., č. 91, s. 24.

Anotace: První farář Českobratrské církve evangelické v Domažlicích. V průběhu 1. světové války jezdil po USA a pořádal přednášky o českých dějinách. Po vzniku Československa se vrátil do vlasti. Mezi krajany v Americe pořádal sbírky, z jejichž výnosu byl pořízen Husův dům v Domažlicích a Žižkův dům ve Kdyni. V Domažlicích působil od 21. dubna 1922 do 22. září 1926, kdy odešel do Uhřetěvsi u Prahy. - 75. výr. úmrtí

Faschingbauer, Pavel, Ing. - atlet

* 22. 03. 1973 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Štípková, V.: Abeceda s... Domažlický zpravodaj, 29, 2007, č. 6, s. 3., Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 37. Praha, Olympia 2004.

Anotace: Absolvent Gymnázia Jindřicha Šimona Baara v Domažlicích a Vysoké školy ekonomické v Praze. Inženýr, povoláním ekonom, činný i jako profesionální sportovec. Běžec dlouhých tratí, mistr republiky. Člen rady města, předseda rozpočtového a cenového výboru. Ženatý, otec dvou dcer. - 45. výr. narození

Fictum, Oldřich, št. kpt. - armádní důstojník

* 03. 07. 1907 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

+ 18. 03. 1943 - Frankfurt nad Mohanem (Německo)

Místa působení: Brno

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha a strana 164. Domažlice, 1949., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Vyučil se elektrotechnikem v Plzni a vstoupil do Vyšší elektrotechnické školy v Praze, kde roku 1928 maturoval. Po odsouzení prezenční služby se vrátil jako podporučík do civilu a nastoupil jako úředník Škodových závodů v Plzni. Na základě vyhlášky MNO nastoupil 1. ledna 1931 opět jako aktivní důstojník do Československé armády. Působil v Plzni, Brně, Českých Budějovicích, Táboře. Roku 1936 je přidělen na velitelství sboru v Brně, kde působil do rozpuštění našeho vojska. V roce 1939 vstupuje do služeb Čs. zbrojovky v Brně a Povážské Bystrici jako zástupce ředitele. Dne 6. prosince 1939, když se den předtím v jeho bytě převlékl kamarád, aby mohl uprchnout za hranice, kam sám chtěl za několik dnů odejít, byl zatčen. Postupně byl vězněn v Brně v Sušilových a Kounicových kolejích, ve Vratislavi, v Mírově na Moravě, v Berlíně, Diezu a naposledy ve Frankfurtu nad Mohanem, kde byl popraven. Byl odsouzen za vojenskou špionáž, pro přečin vlastizrady a pro spolupráci s komunisty. Zprávy z Brna do Domažlic od něj vozil novinář František Kocourek. - 75. výr. úmrtí

Florian, Petr Bedřich P. - děkan

* 01. 03. 1693 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 26. 02. 1775 - Polná (okr. Jihlava)

Místa působení: Polná (okr. Jihlava)

Literatura: Hana, O.: Domažlický rodák Petr Bedřich Florian. Dom. deník, 9, 2000, 27. 5., č. 123, s. 12., Hana, O.: Domažlický rodák P. Petr Bedřich Florian. Dom. deník, 12, 2003, 1. 3., č. 51, s. 11., Hana, O.: Domažlický rodák P. Petr Bedřich Florian. Dom. zpravodaj, 27, 2005, č. 4, s. 17.

Anotace: Syn pekaře Petra Floriana a Korduly, rozené Haasové, bratr Salomeny a Blaženy, synovec Augustina Floriana a Ludvíka Floriana. Po studiích v Praze byl Petr Bedřich vysvěcen na kněze v roce 1718, ustanoven kaplanem v Polné na Vysočině a po smrti svého předchůdce jmenován děkanem. Dne 1. 5. 1748 složil 2500 zlatých v koleji konviktu řádu Společnosti Ježíšovy u sv. Bartoloměje v Praze jako nadaci pro jednoho studujícího. Mělo jít o jinocha z rodiny Floriánů, případně příbuzných anebo o chudého a nadaného hochu z Domažlic. Pamatoval i na Polnou, kde nechal na náměstí postavit sousoší Nejsvětější Trojice a opravil kostel s věží. Domažlickým pomohl příspěvkem na stavbu kostelíka sv. Vavřince na Veselé Hoře a také pro něj nechal namalovat oltářní obraz. Celý život žil skromně a ve své závěti učinil město Polná dědicem 60 000 zlatých. Za svého života si napsal latinský nápis na svůj hrob, který je v sakristii děkanského kostela v Polné dodnes čitelný. - 325. výr. narození

Forchheim, František - divadelní herec

* 31. 03. 1853 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 23. 01. 1902 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Klatovy, Praha

Literatura: (jph): Předposlední Tylův syn. Pravda, 67, 1986, 15. 11., č. 270, příloha, s. 8., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 137. P., MMM 1997.

Anotace: Předposlední syn J. K. Tyla z jeho šesti dětí, které měl s mladší sestrou své manželky Magdaleny, Annou Forchheimovou, rovněž herečkou. Narodil se v Domažlicích za Tylova pobytu. Měl trpký život. Působil v drobných hereckých společnostech, u nichž hrával podřadné role, protože dobrým hercem údajně nebyl. Několikrát vystupoval i v Klatovech a Domažlicích. Jednou však hlavní roli dostal - v Šamberkově hře hrál svého otce. V závěru života se stal inspicientem a dozorcem opony Národního divadla v Praze. - 165. výr. narození

Frei, Josef - předseda MNV

+ 24. 03. 2003 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Místa působení: Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Čakan, 2003, č. 3, s. 1.

Anotace: Od roku 1969 až do odchodu do důchodu v roce 1990 působil jako předseda Místního národního výboru. Stál u zrodu mnoha staveb, které se v Klenčí podařilo svépomocí vybudovat. Velký kus práce vykonal i v tělovýchově, nejprve jako hráč, později jako trenér fotbalového oddílu a sportovní organizátor. Byl aktivním členem hasičského sboru i Červeného kříže. - 15. výr. úmrtí

Gruber, Václav, MUDr. - spisovatel

* 10. 03. 1953 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Stod (okr. Plzeň-jih), Holýšov (okr. Domažlice)

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 2003, s. 49. Plzeň, SVK 2002.,
Doplňující údaje získány od MUDr. V. Nováka a schváleny a rozšířeny MUDr. Václavem Gruberem., Čechura, M.: Spisovatel Gruber představil malého tygra. Dom. deník, roč. 21, 01. 11. 2012, č. 256, s. 8, fot., Josefová, H.: Neseme tíži svých rozhodnutí. Dom. deník, 21, 19. 12. 2012, č. 29, s. 8, fot.

Anotace: Vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Plzni, promoval v roce 1977. Pracoval nejprve na chirurgickém oddělení nemocnice ve Stodě, poté na tamním rehabilitačním oddělení, od roku 1985 jako primář. Od 1. 12. 1994 působí jako praktický a odborný rehabilitační lékař v Holýšově, kde v současnosti také žije. Spisovatel, vedle časopisecky publikovaných kratších próz vydal romány Bezprostřední příčina smrti (1985), Poslední operace (1988), Případ chirurg (1990), Prokletá vteřina (2007), soubor novel Počkám do tmy (2002) a soubor povídek Plíhovy plžní pohádky (2006). Předlohou pro postavu chirurga ve svých knihách se mu stal tehdejší primář stodské a později domažlické nemocnice MUDr. Václav Novák. Je členem Obce spisovatelů a Střediska západočeských spisovatelů. V letech 2011 a 2012 vydal tři knihy - dvě s lékařskou tematikou: Zastřelte toho chromého koně a Druhý dech chromého koně - a humoristickou Malý tygr ve vlastní šťávě. - 65. výr. narození

Hájek Domažlický, Ladislav - novinář

* 09. 03. 1884 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 26. 03. 1943 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 68. P., Národní knihovna 1962., Pravda, 70, 1989, 14. 3, č. 62, s. 5., Mlnářiková, H.: Domažlické kamínky, s. 43. Domažlice, KBN 1995., Haas, J.: J. Hašek a Domažlice. In: Z Chodského hradu 1983, s. 37-46. Dom., MCH 1983. Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 30. Plzeň, SVK 1998., Holý, J. P.: Ladislav Hájek Domažlický, nejbližší Haškův přítel. Dom. deník, 13, 2004, 31. 3., č. 77, s. 12.

Anotace: Absolvent domažlického gymnázia. Působil jako novinář v časopisech Reforma, Nový večerník, Národní střed. Vydal básnické sbírky Noci, Verše, napsal řadu próz, ve kterých zobrazoval lidi a prostředí nějakým způsobem výlučné - čišníky, tanečnice, umělce, vojáky, prostředí cirkusů. Byl přítelem Jaroslava Haška, se kterým se seznámil v roce 1901 za studií na Obchodní akademii. Spolu s ním vedl časopis Svět zvířat. V r. 1903 vydali sbírku básní Májové výkřiky, která byla myšlena jako satira sentimentálních básní. O rok později navštívil Hašek Hájka v Domažlicích. Hašek vzpomíná na tuto návštěvu v povídce Velký den, Hájek v rozsáhlé práci Z mých vzpomínek na J. Haška. Spolu navštívili Jindřicha Jindřicha, od kterého si pak Hašek půjčil peníze na cestu do Prahy. Kalendárium uvádí datum úmrtí 28. 3. 1943, Kuncova kartotéka a autority NK 26. 3. - 75. výr. úmrtí

Hájek z Libočan, Václav - kronikář

* 1499 - Libočany (okr. Louny)
+ 18. 03. 1553 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy. Plzeň, Ševčík 2005, s. 55.

Anotace: Narozen 1499 v Libočanech, zemřel 18. 3. 1553 v Praze. Kronikář, katolický vlastenecký kněz, autor Kroniky české. Velmi zajímavý odkaz se v ní týká pohraničního konfliktu mezi tehdy ještě regentem království Karlem a císařem Ludvíkem Bavorem. V této souvislosti je tu k roku 1342 zároveň připomenuta chodská tradice ostrahy hranic. Hájek se také zmínil o druhém Žižkově nešťastném útoku na hrad Rabí v létě 1421. Poměrně podrobné a relativně objektivní je jeho vyličení husitského vítězství nad V. křížovou výpravou 14. srpna 1431 u Domažlic. - 465. výr. úmrtí

Hejná, Olga - ilustrátorka

* 13. 03. 1928 - Olomouc (okr. Olomouc)
+ 24. 05. 2017 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Lišková, P. - Tauer, V.: Autorka pohádek a povídek pro děti žije v Domažlicích. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 13. 05., č. 110, s. 18., Cibulková, M.: Olgu Hejnou ocenili za celoživotní dílo. Domažlický deník, roč. 21, 2011, 08. 06., č. 23, s. 4, fot., Babor, J.: Zemřela spisovatelka a výtvarnice Olga Hejná. Tvořila pro děti i dospělé. Domažlický deník, 2017, 03. 06., č. 128, s. 3, fot., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo: Olga Hejná.

Anotace: Akademická sochařka a malířka, absolventka Akademie výtvarných umění v Praze (1945-1950). Byla jedním z kmenových autorů, kteří zajišťovali pohádky pro večerníčky skřítků Hajaji, čtené Vlastimilem Brodským. Vydala řadu pohádkových knih pro děti, mimo to psala a ilustrovala pro časopisy Mateřídouška a Sluníčko. Výtvarné práce vystaveny v domažlické Galerii bratří Špillarů, v Litoměřicích, v New Yorku, v Umělecko-průmyslovém muzeu nebo Muzeu skla v Praze. Koncem května roku 2011 jí bylo uděleno ocenění Zlatá stuha (Golden Ribbon) 2010 za celoživotní přínos tvorbě a ilustraci pro děti. V posledním období tvorby se věnovala kolážím, od přelomu tisíciletí žila v domažlickém penzionu. - 90. výr. narození

Hnízdová, Jana - operní pěvkyně

* 17. 03. 1948 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň, Praha

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 39. Plzeň, KKS 1977., Holý, J. P.: Z domažlických škol do 'Zlaté kapličky'. Dom. deník, 12, 2003, 5. 4., č. 81, s. 20., Kalendářium osobností západních Čech na rok 2003, s. 53. Plzeň, SVK 2002.

Anotace: Studovala hru na klavír u Jaromíra Jindřicha. Absolventka plzeňské konzervatoře, třídy violoncellové hry. Věnovala se zpěvu. Po ukončení konzervatoře se stala členkou opery Divadla J. K. Tyla v Plzni a od prosince 1972 přešla do Národního divadla. Od roku 1975 působila jako členka Pěveckého sboru Čs. rozhlasu v Praze. Provdaná Suchánková.
- 70. výr. narození

Hruška, Václav, Mgr. - umělecký fotograf

* 06. 03. 1948 - Tlumačov (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Písemné materiály Václava Hrušky.

Anotace: Pracuje jako učitel odborných strojírenských předmětů na SOU v Domažlicích, od roku 1990 také působí jako člen městského zastupitelstva. Fotografovat začal v roce 1972, ale výtvarné fotografii se začal věnovat až od roku 1984 po vstupu do fotoklubu při MKS v Domažlicích. Po studiu na Institutu výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů se začal hlouběji zajímat o fotografie krajiny a dívčího aktu. V portrétech krajiny nachází výtvarnost převedenou pomocí černobílé techniky do grafických obrazů. Pomocí barevného zpracování využívá emotivního působení barev a vyjadřuje tak svůj obdiv k proměnlivosti přírody, kdy světlo umožňuje objevovat prchavé okamžiky zvláštností přírody. Několik posledních roků se věnuje fotografii dívčího aktu. Zdůrazňuje měkkou linii těla, nejraději v přírodním exteriéru. Od roku 1985 se každoročně zúčastňuje fotografických soutěží v celé republice a získává zde řadu ocenění. Např. 1987 - Perníkové srdce Pardubice - 1. místo, 1992 - Mapový okruh Fotoinva - 1. místo, 1993 - v soutěži Život-Plzeň - cena Olgy Havlové. Pravidelně se zúčastňuje klubových výstav a od roku 1995 pořádá i výstavy autorské - např. Domažlice-klášter 1995, Klatovy - muzeum 1996, Cham - galerie Profil 1996, Sokolov - zámecká galerie 1997, České Budějovice - divadelní kavárna 1997. V roce 1998 proběhla výstava v MěkBN Domažlice. - 70. výr. narození

Hůrka, Luděk, RNDr., CSc. - ředitel Západočeského muzea v Plzni

* 25. 03. 1933 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 21. 05. 2015

Místa působení: Plzeň

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 29. Plzeň: SVK, 1997., Holý, J. P.: Významný český přírodovědec, domažlický rodák. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 19. 03., č. 67, s. 18., Databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo Luděk Hůrka.

Anotace: Český zoolog, zabýval se mammaliologií, faunistikou ptáků a mysliveckou zoologií. V letech 1964-1990 pracoval v Západočeském muzeu, poslední dva roky byl jeho ředitelem. Odborný publicista. Bratr Karla Hůrky. - 85. výr. narození

Jahn, Jakub - dudák

* 07. 10. 1902 - Draženov (okr. Domažlice)
+ 12. 03. 1978 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Ždánov (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 50. Plzeň: KKS, 1974., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 25. Plzeň: SVK, 1997.

Anotace: Známy jako dudák, výrobce dud, zpěvák a amatérský malíř. Vyráběl vypalované dudy zdobené chodskými ornamenty. Podle publikace Hudební místopis Domažlicka působil zejména ve Ždánově. - 40. výr. úmrtí

Jehlička, Václav, Mgr. - ministr kultury ČR

* 24. 03. 1948 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Telč (okr. Jihlava), Praha

Literatura: Cena ministra životního prostředí 1994-2003., Internetová encyklopedie Wikipedia, heslo Václav Jehlička., Cibulková M.: Máme ministra a nevíme o tom. Týdeník Domažlicko, roč. 18, 2008, 30. 01., č. 5, s. 3., fot.

Anotace: Je absolventem Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, aprobace výtvarná výchova a matematika. Do roku 1990 působil jako učitel, poté byl starostou města Telč až do r. 2004, kdy se stal senátorem. Od 26. 1. 2007 byl ministrem kultury. Je ženatý, má 4 dcery a syna. Matka pochází z Domažlic, z rodu Halíků a Ludvíků. Do Domažlic jezdil na návštěvu k příbuzným. Stál u počátků záchrany pivoňského kláštera. - 70. výr. narození

Kuneš, Karel st. - malíř

* 06. 03. 1898 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 05. 06. 1970 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Flossenbürg (Německo)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník čsl. výtvarných umělců. 1, s. 592. P., R. Ryšavý 1947., Domažlický zpravodaj, 20, 1993, č. 4, s. 3., (bu, aks): Malíř Chodska. Domažlicko, 5, 1995, 15. 6., č. 24, s. 4., Holý, J. P.: Vzpomínka na významného rodáka. Nové Domažlicko, 9, 1978, č. 22, s. 3., Roháčková-Kunešová, D.: Sto let od narození malíře a grafika K. Kuneše. Dom. deník, 7, 1998, 10. 3., č. 58, s. 13., (jb): Výročí Karla Kuneše. Dom. deník, 9, 2000, 5. 6., č. 130, s. 26., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Karla Kuneše. Dom. deník, 9, 2000, 22. 6., č. 145, s. 16., Paroubková, J.: Tvůrci a sběratelé exlibris na Domažlicku. Domažlický zpravodaj, 28, 2006, č. 4, s. 14.

Anotace: Malíř a grafik, externí učitel učňovských škol v Domažlicích. V osmi letech ztratil matku, v deseti otce. Vyrůstal v rodině nevlastního bratra. Vyučil se malířem pokojů. Později studoval u prof. Jana Trefného, odborné studium dekorativního malířství a malířskou školu prof. Proškovce v Plzni. Maloval oleje a akvarely - krajinářské náměty z Domažlicka a západních Čech. Pracoval v oboru chodské ornamentiky a lidového malířství. V grafice tvořil dřevoryty, knižní ilustrace a ex libris. Těch vytvořil dřevorytem 114. Námětem mu byla zákoutí starých Domažlic a ornament. Spolu s dalšími výtvarníky se podílel na knize R. Svačiny Obrázky z Chodska. Se spisovatelem J. Vrbou vytvořili knihu Domažlice - pevná vlasti hráz (1947). Za První republiky byl členem družstva Chodovia, později v něm působil jako umělecký vedoucí. Byl členem Svazu výtvarných umělců. Souborně vystavoval v Domažlicích v letech 1939 a 1942. Během 1. světové války narukoval k 35. plzeňskému pěchotnímu pluku, za 2. světové války byl vězněn v koncentračním táboře Flossenbürg. Po válce tvořil i velké nástěnné malby - podílel se např. na výzdobě prostor domažlické Dubiny. Otec sochaře Karla Kuneše ml. - 120. výr. narození

Melcelius, Jiří - hudební skladatel

* 1624 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 31. 03. 1693 - Praha-Strahov (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Milevsko (okr. Písek), Žatec (okr. Louny)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 112. Plzeň, KKS 1977.

Anotace: V Praze zavedl na kůru nástrojovou hudbu místo chorálového zpěvu. Jako kaplan působil v Žatci a Milevsku, svůj život dožíval na Strahově. Z jeho skladeb zachovaných zejména v Kroměříži lze usoudit na slohovou příbuznost s jindřichohradeckým Adamem Václavem Michnou. - 325. výr. úmrtí

Mikšík, Maxmilián - ředitel hudební školy

* 01. 03. 1888 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Moskva (Rusko), Novi Sad (Srbsko)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 14. Plzeň, KKS 1977., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 22. Plzeň, SVK 1997.

Anotace: Vystudoval na pražské konzervatoři houslovou hru u Jana Mařáka. Do roku 1911 působil v knížecím orchestru v Bückengurgu, od roku 1912 působil v Moskvě, kde byl členem orchestru dirigenta Kucevického a carského operního orchestru (do roku 1920). Později působil v Jugoslávii jako ředitel hudební školy v Novém Sadu. Zmiňován je ještě v roce 1938.
- 130. výr. narození

Pavlík, František - ředitel kupecké školy

* 14. 12. 1862 - Pocinovice (okr. Domažlice)

+ 27. 03. 1943 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Štech, K.: Ředitel František Pavlík jubilant. Večerník Národních listů, 1937, 14. 12., č. 342, s. 2., Národní politika, 1. 4. 1943, s. 2., Národní politika, 14. 4. 1943, s. 4.

Anotace: Absolvent pražského pedagogia, poté krátce působil jako učitel v Duchcově. Odtud po 2 letech přestoupil do Vinohrad, kde se stal ředitelem obchodní školy. Autor odborných publikací Obchodní zeměpis pro kupecké školy pokračovací, Hmotné poměry učitelstva nebo biografie o Františku Palackém. - 75. výr. úmrtí

Picková, Julie - politický vězeň

* 04. 03. 1868 - Volyň

+ 07. 02. 1943 - Terezín (okr. Litoměřice)

Místa působení: Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice)

Literatura: Internetové stránky projektu Holocaust.cz, heslo Julie Picková. Dostupné online včetně úmrtní zprávy.

Anotace: Policejně hlášena do Domažlic. Odtransportována z Klatov (30. listopadu 1942) do terezínského ghetta, zde zahynula v únoru roku 1943. Úmrtní zpráva uvádí jako příčinu smrti Parkinsonovu nemoc. - 150. výr. narození

Říbek, Štěpán - rolník

* 12. 03. 1898 - Ždánov (okr. Domažlice)
+ 24. 12. 1938 - Poběžovice (okr. Domažlice)

Místa působení: Ždánov (okr. Domažlice), Poběžovice (okr. Domažlice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Narozen v obci Ždánov, v domě čp. 21. Syn Josefa Říbka a Barbory, rodem Hána. Pracoval jako rolník. Zatčen nacisty 14. října 1938, zemřel v Poběžovicích, kde podlehl následkům věznění. - 120. výr. narození

Ředivý, Vladimír - autor odborných publikací

* 17. 01. 1888 - Pačejov (okr. Klatovy)
+ 07. 03. 1983 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Pelhřimov, Nitra (Slovensko), Bratislava (Slovensko), Praha, Domažlice

Literatura: Nové Domažlicko, roč. 9, 1978, č. 3, s. 4., Holý, J. P.: Čech, který věnoval své síly Slovensku. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 18. 06., č. 24, s. 5., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 11. Plzeň: SVK, 1997., Holý, J. P.: Domažlický Slavín 24. Strojopis., Holý, J. P.: Čech, který obětoval své síly Slovensku. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 25. 01., č. 21, s. 18.

Anotace: Maturoval v roce 1908 v Domažlicích, poté studoval na univerzitě v Grenoblu. Roku 1913 promoval na Univerzitě Karlově v Praze. Působil na gymnáziích v Domažlicích, Pelhřimově, Nitre, Bratislavě či Praze. Jako student přispíval do Domažlických novin a Posla od Čerchova. Je autorem slovenských slovníků a učebnic pro gymnázia. Psal též beletrii. Na Slovensku působil od roku 1919. - 35. výr. úmrtí

Řkoda, Jaroslav - politický vězeň

* 08. 03. 1908 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 08. 10. 1942 - Mauthausen (Rakousko)

Místa působení: Postřekov (okr. Domažlice), Mauthausen (Rakousko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Zatčen 1. dubna 1941 a poté 21. října téhož roku, uvězněn v nacistickém koncentračním táboře Mauthausen. Zde zahynul v říjnu roku 1942. Jeho jméno je uvedeno na pomníku obětem 2. světové války v obci Postřekov. - 110. výr. narození

Šmíd, Jakub Jiří - tajemník města Kdyně

* 24. 04. 1891 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 31. 03. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)
Literatura: Život za pravdu, s. 128 a fot. příloha. Domažlice, 1949., Vorlíček, J.: Vzpomínka na J. J. Šmída. Dom. deník, 10, 2001, 21. 04., č. 94, s. 12., Vzpomínka na pana Jakuba Jiřího Šmída. Zpravodaj radnice Kdyně, 2000, č. 20, s. 11., Internetová databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Absolvent reálky v Českých Budějovicích a jednoročního kurzu obchodní akademie v Praze. Politik Národně-socialistické strany, člen zemského zastupitelstva v Praze, sokolský osvětový pracovník a kulturní pracovník. Byl všestranně činný, oživil spolkový život, dopisoval do regionálního tisku Posel od Čerchova i do Českého slova, Mladých proudů, Masarykova lidu. Od roku 1919 působil jako tajemník města Kdyně. Již v říjnu 1939 byl při služební cestě do Prahy zatčen gestapem a až po týdnů propuštěn. Jeho promluvy v městském rozhlase za 2. světové války povzbuzovaly vlastenectví spoluobčanů. Dne 1. prosince 1942 byl znovu zatčen, odvezen na gestapo do Klatov, kde byl vězněn do února 1943. Poté byl převezen do koncentračního tábora v Terezíně a po pěti dnech do Osvětimi, kde zahynul. Zatčen byl na základě udání, že rozdělával a posílal peněžité podpory vdovám po zatčených a zastřelených za heydrichiády. Dědeček tenisového reprezentanta Tomáše Šmída. - 75. výr. úmrtí

Šťastný, Jaroslav - spisovatel

* 03. 12. 1927 - Kvičovice (okr. Domažlice)
+ 28. 03. 2003 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň

Literatura: (ef): Návrat J. Šťastného. Plzeňský deník, 1, 1992, 07. 12., č. 73, s. 6., (pd): Zemřel spisovatel Jaroslav Šťastný... Plzeňský deník, 12, 2003, 04. 04., č. 80, s. 21, fot.

Anotace: Vyučil se zedníkem, do roku 1946 pracoval na stavbách, poté vystudoval Průmyslovou školu stavební. Po maturitě sloužil 3 roky u letectva, pak pracoval jako stavební technik, stavbyvedoucí a vedoucí výroby. V 60. letech působil jako poslanec ZKNV ve školské a kulturní komisi. Po roce 1968 byl komunistickým režimem zbaven funkcí a byla mu znemožněna publikační činnost. Látku ke svým prózám těžil zejména z oblasti stavebnictví, zemědělství a letectví. Povídky publikoval v denním tisku a časopisech, např. v Prameni (1966). Patřil k zakládajícím členům literární skupiny Červen 63. Knižně debutoval v roce 1962 novelou Chodníky z bláta. Další práce: Špagáty na pochodu, Šikulové, Slunce pro všechny květy. - 15. výr. úmrtí

Tauber, Pavel, čet. - stíhací pilot

* 29. 06. 1920 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 14. 03. 2008 - Neratovice (okr. Mělník)

Místa působení: Severní Afrika, Velká Británie, Neratovice (okr. Mělník)

Literatura: Schebesta, P.: Zemřel válečný hrdina, stíhač RAF, plukovník Pavel Tauber. Neratoviny.cz., Cibulková, M.: Pavel Tauber - poslední žijící postřekovský válečný hrdina. Domažlický deník, 14, 2005, 20. 12., č. 297, s. 9., Cibulková, M.: Pilot RAF, válečný hrdina Pavel Tauber. Dom. deník, 21, 2012, 02. 02., č. 28, s. 8.

Anotace: Účastník bojů na několika frontách 2. světové války. Po záboru českého pohraničí je nucen po nějaký čas žít na území německé říše a pracovat v Norimberku. Po obsazení zbytku Československa nacisty prchá v srpnu 1939 do Polska, odkud se později dostává do SSSR. Odtud na jaře 1941 odjíždí na Blízký východ, poté se jako příslušník pozemních vojsk účastní bojů u Tobruku. Před skončením bojů v Africe se hlásí k leteckému výcviku, naloduje se a po 3 měsících plavby se dostává do Anglie. V létě 1942 se hlásí do RAF, kde se posléze stává pilotem 310. československé stíhací perutě. Jeho další školení a výcvik probíhají v Kanadě. Poté se vrací do Anglie a u RAF cvičí na strojích Supermarine Spitfire - účastní se bojů nad Francií a Německem. Do vlasti se vrací se svým letadlem 18. 8. 1945. Po návratu působí jako instruktor v letecké akademii, později je činný jako civilní dopravní pilot u aerolinek. Odtud je po komunistickém převratu roku 1948 vyhozen. Celkem 17 let pak pracuje v Avii Letňany jako zámečník. V roce 1968 je částečně rehabilitován a může se vrátit k profesi dopravního pilota, kterou vykonává až do odchodu do výslužby v roce 1977. Plné satisfakce se mu dostává po roce 1989. Je nositelem řady československých a zahraničních válečných vyznamenání: Např. roku 2000 je oceněn Leteckým záslužným křížem 3. stupně. Ženatý byl s Vlastou Putíkovou z Libiše, žil v Neratovicích.
- 10. výr. úmrtí

Tetauer, Frank - dramaturg

* 31. 03. 1903 - Praha (okr. Hlavní město Praha)
+ 15. 12. 1954 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Postřekov, Babylon, Pec pod Čerchovem (vše okr. Domažlice)

Literatura: ČNB - Kuncova kartotéka., Holý, J. P.: Juvenilie básníka Franka Tetauera. Dom. deník, 12, 2003, 14. 3., č. 62, s. 20.

Anotace: V mládí pobýval o prázdninách v Postřekově, na Babyloně a Peci pod Čerchovem. Přátelil se s domažlickou občankou p. Zdenou Medkovou, u které se dochovalo v opisech několik jeho básnických prvotin. Pocházel z úřednické rodiny. Je autorem publikace Drama i jeho svět (1943), dramatu Evino nedůstojné povolání (1935), Veřejný nepřítel (1936), Diagnosa (1936), Svět, který stvoříš (1937), Milostná znamení (1938), Ztracená tvář (1940)... Psal také divadelní kritiky. Po válce vydal drama K ránu přichází smrt (1947) a Vlajky v plamenech (1948). - 115. výr. narození

Thomayer, Josef, prof., MUDr. - přednosta interní kliniky

* 23. 03. 1853 - Trhanov (okr. Domažlice)
+ 18. 10. 1927 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Závacká, V.: Literární průvodce Chodskem, s. 7. Domažlice: KBN, 1984., Nezapomenutelný doktor Thomayer. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 26. 03., č. 12, s. 2., (vm): Památce J. Thomayera. Region Plzeňsko, roč. 2, 1992, č. 35, s. 16., Svačina, R.: První chodský spisovatel MUDr. J. Thomayer. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 19. 11., č. 46, s. 5., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 136. P., MMM 1997., Havlovic, M.: Stopětačtyřicet let od narození prof. J. Thomayera. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 16. 03., č. 63, s. 10., Čekanová, M.: Thomayer nebyl jen nadaný lékař. MF Dnes, roč. 9, 1998, 12. 11., č. 265, příloha, s. 4., Plzenská, H.: MUDr. Josef Thomayer. Domažlický zpravodaj, roč. 24, 2002, č. 5, s. 11., Na svého rodáka jsou právem pyšní. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 21. 03., č. 68, s. 19., Wařechová, H.: Slavný krajan. Zpravodaj Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví, roč. 7, 2000, č. 1, s. 4., Cibulková, M.: Trhanov dal medicíně prof. Thomayera. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 23. 06., č. 147, s. 3., Nikl, I.: Vzpomínka na MUDr. J. Thomayera. Domažlický deník, 2013, 25. 02., č. 47, s. 10.

Anotace: Syn zámeckého zahradníka v Trhanově, bratr Františka Thomayera. Vystudoval gymnázium v Klatovech, kde se spřátelil s J. Vrchlickým. Absolvoval lékařskou fakultu, doktorát získal roku 1876, v roce 1883 mu byla udělena habilitace v oboru vnitřního lékařství. Roku 1886 se stává mimořádným a v roce 1897 řádným profesorem Univerzity Karlovy. Je zakladatelem české školy vnitřního lékařství. Od roku 1902 byl přednostou II. interní kliniky UK na Karlově náměstí, stál u zrodu českého lékařského tisku. V roce 1908 nechal v Trhanově vlastním nákladem vystavět patrové stavení jako chudobinec pro "osoby nemocné, nezaopatřené a stářím sešlé". Ve svém díle vedle lékařské tematiky zachytil i náměty historické a cestopisné. Knížku o chodské přírodě, Příroda a lidé, přivítal koncem sedmdesátých let nadšeně i Jan Neruda. Básník J. V. Sládek mu vydal toto přírodní líčení vlastním nákladem, když prvotinu neznámého autora, podepsanou pseudonymem R. E. Jamot odmítli u Ottů. V roce 1876 přivedl na Chodsko A. Jiráska, který patřil vedle Vrchlického a Alše k trojici nejbližších přátel. Autorem knih Z pouti životní, Vedle cesty, Žlutné listí, Z pamětí lidí nepatrných. Jeho žákem byl trhanovský rodák, prof. Josef Císler. Josef Thomayer zemřel na rakovinu konečníku, pochován je v Trhanově. Nemocnice v Praze-Krči je po něm pojmenována od 26. května 1954. Pozn.: O otci Thomayerovi více v publikaci Z Chodského hradu 1979. - 165. výr. narození

Trauttmansdorff-Weinsberg, Alois - okresní hejtman

* 05. 03. 1863 - Vídeň (Rakousko)
+ 10. 03. 1915 - Takczány (Maďarsko)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Kuneš, V.: Záhadný pohřeb v knížecí rodině. Zpravodaj města H. Týn, 2005, č. 11, s. 5.

Anotace: Pocházel z vedlejší hraběcí linie Trauttmansdorffů, která se oddělila od hlavní počátkem 19. století. Jeho otec Ferdinand (1825-1896) byl rakouským vyslancem u pruského dvora a za tuto diplomatickou misi obdržel řád Zlatého rouna a pruský řád Černého orla. Matka Marie Františka (1834-1909) pocházela z knížecí rodiny moravských Liechtensteinů. Alois byl nejstarším synem ze šesti dětí a po svém otci příštím majorátním pánem. Vyrůstal a vystudoval ve Vídni. Často pobýval na zámku v Obříství u Neratovic, který patřil rodině od roku 1847. Stal se státním úředníkem, okresním hejtmanem a c. k. komořím. Do 1. světové války narukoval dobrovolně k 5. regimentu zemských hulánů. Získal vysoké vyznamenání - záslužnou medaili Signum laudis s válečnou dekorací. Podle záznamů v matrice zemřel svobodný. Rodová linie pokračuje přes potomky jeho bratra Karla (1910). Pohřben byl v Horšovském Týně, kde byly nejprve jeho ostatky 23. března 1915 uloženy v rodinné hrobce pod kostelem sv. Anny a někdy v listopadu převezeny do prostého měšťanského hrobu na horšovskotýnském hřbitově. Z jakých důvodů se tak stalo archivy nevyprávějí.

- 155. výr. narození

Tykal, Josef - majitel truhlářského závodu

* 11. 11. 1879 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 18. 03. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Domažlice, Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice 1949., Internetová databáze Polizei-gefängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Truhlář a majitel truhlářského závodu. Zatčen 27. ledna 1943, dne 8. února téhož roku předán do terezínské Malé pevnosti. Odtud byl 11. února 1943 odtransportován do nacistického vyhlazovacího tábora v Osvětimi, kde o pět týdnů později zahynul.

- 75. výr. úmrtí

Ulčová, Marie, PhDr. - etnografka

- * 11. 08. 1925 - Plzeň-Božkov (okr. Plzeň-město)
- + 18. 03. 1998 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň, Chodsko

Literatura: Holý, J. P.: K narozeninám dr. Ulčové. Domažlický deník, 2, 1995, 18. 8., č. 192, s. 10., Bernášek, V.: Vnikat do tajů lidové kultury je velkým dobrodružstvím. Domažlicko, 5, 1995, 24. 8., č. 34, příloha., Holý, J. P.: Marie Ulčová se zasloužila o chodský národopis. Domažlický deník, 9, 2000, 17. 8., č. 191, s. 16., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2000, s. 86. Plzeň, SVK 1999.

Anotace: Dcera řídicího učitele. Původně studovala na obchodní škole. Později složila doplňovací maturitu na gymnáziu, vystudovala národopis na Univerzitě Karlově v Praze a získala doktorát filozofie. Po dlouhá léta řídila národopisné oddělení Západočeského muzea v Plzni. Přednášela pravidelně v rozhlase. Jezdila často na Chodsko a pořádala zde přednášky. Pozn.: Údaj o úmrtí čerpán z Kalendária osobností západních Čech na rok 2000.

- 20. výr. úmrtí

Vondra, Jaroslav - typograf

- * 30. 10. 1903 - Strakonice (okr. Strakonice)
- + 09. 03. 1943 - Osvětim (Polsko)

Místa působení: Domažlice, Terezín (okr. Litoměřice), Osvětim (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Typograf, zatčen 19. prosince 1942 v Domažlicích. Dne 8. února 1943 předán do věznice gestapa v terezínské Malé pevnosti, o tři dny později odtransportován do nacistického vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Zde zahynul 9. března téhož roku.

- 75. výr. úmrtí

Votruba, Antonín - ředitel měšťanské školy

- * 16. 03. 1853 - Domažlice (okr. Domažlice)
- + 12. 02. 1939 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Český Brod (okr. Kolín)

Literatura: Národní politika, 14. 02. 1939, s. 6., Škola měšťanská, 41, 1938/39, s. 247., On-line katalog regionálních autorit Městské knihovny Kolín, heslo Votruba, Antonín.

Anotace: Ředitel měšťanské školy v Českém Brodě, odborný učitel, vlastivědný pracovník a publicista. Autor publikace Panovnické rody v Čechách, spolupracoval na tvorbě sborníku Českobrodsko a Černokostecko. Působil také jako dopisovatel do regionálních časopisů.
- 165. výr. narození

Weisel, Georg Leopold - lékař

- * 1804 - Přeštice (okr. Plzeň-jih)
- + 31. 03. 1873 - Všeruby (okr. Domažlice)

Místa působení: Všeruby (okr. Domažlice)

Literatura: (bc): K pramenu tradice. Nové Domažlicko, 19, 1988, 15. 11., č. 38, s. 3., (jph): První historik Chodů. Pravda, 64, 1983, 31. 3., č. 76, s. 5., (jph): Předchůdce Jiráskův na Chodsku. Nové Domažlicko, 33, 1983, 3. 11., č. 45, s. 3., Procházka, Z.: Památná místa Všerubského průsmyku., Blau, J.: Aus der Neumarker landes Tor., (aks:) Kozinův literární otec. Domažlicko, 3, 1993, č. 14, s. 4., (ra): První historik chodské pře. Plzeňský deník, 1, 1992, 12. 11., č. 52, s. 6., (aks): Našel místo až na rohu hřbitova. Domažlicko, 4, 1994, 25. 8., č. 34, s. 4., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 31. Plzeň, SVK 1997., Klepsová, E.: Georg Leopold Weisel, židovský lékař a spisovatel (1804-1873). Vítaný host, 2013, č. 1, s. 36-37.

Anotace: Sběratel židovského a šumavského folkloru. Do Všerub přišel začátkem 40. let 19. století jako ranhojič. Měl přístup do koutského archivu, kde využil možnosti seznámit se s dokumenty vztahujícími se ke kozinovské problematice. Kozinovskou pověstí je zakončeno jeho historické pojednání Der Chodenprozess, které vyšlo roku 1848. S Weiselem se v roce 1847 osobně seznámila Božena Němcová, když se přistěhovala do Všerub. První historik Chodů. - 145. výr. úmrtí

Weisshaar, Antonín - sekretář

* 26. 11. 1848 - Podražnice (okr. Domažlice)
+ 12. 03. 1913 - Eppendorf (Německo)

Místa působení: Berlín (Německo)

Literatura: (aks): I malé obce mají velké syny. Domažlicko, 3, 1993, 21. 10., č. 42, s. 8., Holý, J. P.: A. Weisshaar - rodák Podrážnice. Dom. deník, 11, 2002, 23. 10., č. 247, s. 18., Holý, J. P.: Významný rodák Podrážnice - Anton Weisshaar. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2002, č. 12, s. 5.

Anotace: Narodil se v podražnické myslivně jako první syn revírníka horšovskotýnského hraběte Ferdinanda Trautmansdorffa. Absolvoval německé piaristické gymnázium v Plzni, poté pokračoval na pražské německé univerzitě studiem práv. Krátce působil jako úředník na horšovskotýnském panství, již na počátku 80. let 19. století je ale činný jako úředník zemské správy v Berlíně. Poté se stává vedoucím kanceláře a soukromým sekretářem knížete a německého kancléře Otty von Bismarcka. - 105. výr. úmrtí

Wrбата, Josef - lesmistr

* 25. 03. 1833 - Boukalka (zaniklá obec, okr. Chrudim)
+ 02. 01. 1893 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Místa působení: Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Literatura: Holý, J. P.: Svůj pilný život věnoval Chodsku. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 02. 01., č. 1, s. 14., Holý, J. P.: Osobnost českého lesnictví. Domažlický deník, roč. 13, 2003, 11. 01., č. 9, s. 16.

Anotace: Vystudoval gymnázium v Jičíně a Stavovskou polytechniku v Praze, poté studoval lesnictví a zemědělství ve Vídni. Po ukončení studia nastoupil jako lesní adjunkt na velkostatech Gustava z Lamberka ve Štýrsku, později v Salzburku. Poslední desetiletí života působil jako správce stadionského panství v Koutě na Šumavě. Napsal řadu odborných prací - dvoudílné Lesní kázání, Desatero lesních příkázání, množství příspěvků do odborného tisku, redigoval časopis Háj. Roku 1858 založil Matici rolnickou a spoluzaložil časopis Les. V roce 1889 se stal čestným občanem Kouta. Je po něm pojmenována jedna z cest vedoucích na Čerchov z Babylonu (Wrbatova stezka), na vile č. 71 v Koutě na Šumavě je pak umístěna jeho pamětní deska od Čeňka Vosmíka. Pohřben je do rodinné hrobky při jižní stěně kdyňského kostela. - 185. výr. narození

Zoglmann, Antonín - spisovatel

* 01. 02. 1879 - Vídeň (Rakousko)
+ 17. 03. 1973 - Karlovy Vary (okr. Karlovy Vary)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Domažlice, Klatovy

Literatura: Lexikon české literatury A-P. Praha, Academia 1985., Pravda, 10. 4. 1973, s. 5., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974, s. 19. Praha, SK ČSR 1974., Šlajer, R.: Obecní Pepíček ve Kdyni. Kdyňsko, 5, 2009, č. 3, s. 8, fot., Bauerová, H.: Z obecního Pepíčka se stal profesor Antonín Zoglmann. Dom. deník, 20, 2011, 12. 09., č. 114, s. 2.

Anotace: Narodil se jako syn svobodné matky, která přišla do Vídně ze Kdyně. Když matka v roce 1885 zemřela, byl dán nejprve do nalezince, pak poslán do domovské obce. Ve Kdyni žil u pěstounky. Od roku 1892 studoval v Domažlicích na gymnáziu, poté vystudoval na filozofické fakultě češtinu a němčinu. V letech 1907-8 působil jako středoškolský profesor v Domažlicích, mezi roky 1919-1939 pak v Klatovech. Autor beletrie pro mládež a literárně-historických prací. Tchán Vladislava Jáchymovského. Pod pseudonymem Felix Blažek napsal vlastní autobiografii Děťství obecního Pepíčka a Obecní Pepíček studentem.

- 45. výr. úmrtí

Ženíšek, Karel - novinář

* 06. 12. 1893 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 28. 03. 1938 - Praha (okr. Hlavní město Praha)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Domažlice, Praha

Literatura: Holý, J. P.: K připomínce mladého novináře. Domažlické noviny, 2, 1993, 31. 12., č. 52, s. 6., Národní osvobození, 1. 4. 1938, s. 3.

Anotace: Působil v redakcích Tribuny, Českého slova, Večeru, Poledního listu či Expressu. Přátelil se s Karlem Čapkem. Každý rok se vracel do Kdyně a Domažlic a přednášel zde.

- 80. výr. úmrtí

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc březen 2018

Sestavil: Petr Vecka

Odp. red.: Bc. Lenka Schirová

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2018. Neustránkováno, 7 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice